

Ferreres

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Riera d'Avencó, Torrent de Ferreres.
Emplaçament Sota un pla sobre el Torrent de Ferreres i la Riera del Burguès.

Coordenades:

Latitud: 41.79776
Longitud: 2.30435
UTM Est (X): 442206
UTM Nord (Y): 4627556

Classificació

Número de fitxa 08276 - 159
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Totalment en runes.
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00004
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dg., 15/04/2001 - 02:00

Descripció

Només en resten els basaments d'alguns murs del que hauria estat una gran construcció amb les seves dependències annexes. La tècnica constructiva es basa en carreus ben escairats i de mides variables, sense lligar o lligats amb morter; l'amplada dels murs és variable podent arribar a mig metre d'amplada i amb una

alçada conservada, en alguns punts, de més d'un metre. S'observen diferents habitacions però la vegetació ha cobert bona part de les estructures i aquestes presenten un estat d'abandonament important.

Observacions:

De la vella casa de Ferreres, Garcia-Pey diu que només en queda una petita referència a les pedres del marge, al segon revolt del camí de Ferreres, no s'ha pogut localitzar. Aquesta primera casa seria abandonada després de construir-se la casa nova a mitja carena sobre el torrent de Ferreres.

Història

La primera referència documental de Ferreres ens remunta al segle X (906), però no serà fins a l'acta de consagració de Sant Martí del Brull, redactada al 1063 on es detallarà la seva ubicació; en aquest document s'especifica que el terme de St. Martí limitava a la "valle magna ipsas ferreres, el rivum Avanconum i la vinea Cipriana" però no es dóna cap més indicació. La resta de la documentació antiga ens testifica que la seu de Vic tenia alous a Ferreres; i en un pergami de finals del XII s'hi esmenta el nom de "P. de Ferreres". Però gran part de la documentació sobre aquest mas l'aporta Sant Cebrià de la Móra, jurisdicció de la que depenia aquesta casa. En la visita pastoral del bisbe Galzeran realitzada al 1330 a la Móra consta com a nom d'altres masos el de Farreres, juntament amb el d'Olina, des Pont i Cuminal. Aquest mas anirà apareixent en els fogatges de 1497 i 1515, en un context de despoblament general com ho demostra el cens de 1553 on tan sols s'esmenten les masies de la Figuera, Parera, Clot, Codina, Ferrer. I també s'esmentarà al llarg dels segles XVII i XVIII, amb la recuperació que s'evidencia en el "Llibre de naixences i defuncions de la Móra del 1686 al 1838. A l'Amillament de 1861, es documenten els seus termenals; limitant amb el Clot, el Boix i el Solà del Brull i amb el Solà i Brugués de la Castanya.

No es coneix gaire més de la seva evolució històrica, sembla que va ser una casa d'importantes dimensions, i que fou abandonada cap el 1870. El topònim de Ferreres podria documentar una explotació minera, que no ha estat ubicada o, per alguns autors, alguna antiga casa ubicada en un altre indret.

Bibliografia

Amillament 1946, foli 99. Arxiu Ajuntament de Tagamanent. Arxiu de la Corona d'Aragó. Cancelleria, pergami 4727. BOLÓS, J.; HURTADO, V. (2001). Atles del Comtat d'Osona (798-993). Rafael Dalmau editor. Barcelona. p. 29. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamament. Noms de cases i de llocs. Ajuntament de Tagamanent. p. 37, 165. PLADEVALL, A. (1998). "Sant Cebrià de la Móra, una antiga parròquia del Montseny" a Monografies del Montseny, nº13, Viladrau: Amics del Montseny. p. 92, 95-96.

